

РЕШЕНИЕ

№ 40107

гр. София, 01.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в
публично заседание на 20.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **7111** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на Г. И. П., срещу Решение № ПИ-177 от 13.06.2025 г. на директора на ТД на НАП С., в частта с която нейна жалба с вх. №Ж-22-548/03.06.2025 г., по деловодния регистър на ТД на НАП С., срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С250022-022-0053465 от 20.05.2025 г. издадено от Д. Н. на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., е оставена без уважение, като неоснователна, в частта, с която е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, находящи се в ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА АД до размера от 11 691,87 лв.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно. Моли се то да бъде отменено. Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №0250022-022-0053465/20.05.2025 г. не съдържа фактическите и свързаните с тях основания за издаването му. В Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №0250022-022-0053465/20.05.2025 г. не била посочена актуална стойност на изискуемите публични задължения, а е вписана по – голяма стойност. Не било допустимо налагане на запор върху вземания по банкова сметка, обслужваща кредит в негова полза. Искане се отмяна на решението в оспорената част.

В съдебно заседание жалбоподателят се представяла от адв. И. която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Не претендира адвокатско възнаграждение. Претендира разноски за държавна такса и адвокатски хонорар.

Ответникът – директорът на ТД на НАП-С. – в съдебно заседание се представяла от юрк. А.,

която оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Срещу жалбоподателя е образувано изпълнително дело № 60146469/ 2016 г. по описа на ТД на НАП С. за събиране на установени и изискуеми публични задължения, за което е издадено съобщение за доброволно изпълнение /ОДИ/ с изх. №0170022-048-0057724/28.04.2017 г. По така образуваното изпълнително дело са присъединени и задължения, за които са издадени и разпореждания за присъединяване /РП/, както следва: задължения по декларации образец 6 за ДОО, здравно осигуряване и УПФ за период 01. 01.2010 г. - 31.12.2018 г. ; задължения по декларация образец 6 за ДОО, здравно осигуряване и УПФ за период 01. 01.2019 г. - 31.12.2019 г., присъединени РП с изх. №0200022-105- 0175358/18.05.2020 г., връчено на длъжника на 23.05.2020 г. съгласно удостоверение за извършено връчване по електронен път ; задължения по декларация образец 6 за ДОО, здравно осигуряване и УПФ за период 01. 01.2020 г. - 31.12.2020 г. и задължения по декларация образец 6 за ДОО, здравно осигуряване и УПФ за период 01. 01.2021 г. - 31.12.2021 г., присъединени с РП.

С ПНОМ с изх. №С250022-022-0053465/20.05.2025 г., на основание чл. 195. ал. 1 във вр. с чл. 200 и чл. 202, ал.1 т.1 от ДОПК, са предприети действия по налагане на заповед върху вземания по банкови сметки на длъжника в ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА АД с размер на заповедта 21 634,86 лв., за което до банката е изпратено заповедно съобщение /ЗС/ с изх. №С250022-003-0037799/20.05.2025 г. ЗС е връчено на банката по електронен път на 22.05.2025 г. съгласно удостоверение за извършено електронно връчване. Според отговор на банката сметките на длъжника са блокирани, но по тях няма авоар. ПНОМ е връчено на длъжника по електронен път на 27.05.2025 г.

ПНОМ с изх. №0250022-022-0053465 от 20.05.2025г. е оспорено пред директора на ТД на НАП С.. Искането до директора е за отмяна на това Постановление. Наред с останалото е посочено е, че жалбоподателят е поискал да бъдат отписани по давност задължения.

След подаване на жалба с вх. №Ж-22-548/03.06.2025 г. по деловодния регистър на ТД на НАП С., срещу ПНОМ, е издадено Разпореждане изх. №С250022-137-0003467 от 04.06. 2025г. на главен публичен изпълнител, с което е разпоредено частично погасяване по давност на задълженията по изпълнителното дело, като размерът на погасените задължения към 04.06.2025г. е 10 016,82 лева. За останалите, посочени в разпореждането задължения е постановен отказ.

С постъпилата жалба с вх. Ж-22-548 от 03.06.2025 г. жалбоподателят е оспорил ПНОМ с изх. №С250022-022-0053465 от 20.05.2025 г., което е било предмет на разглеждане от директора на ТД на НАП С.. Същият се е произнесъл с Решение № ПИ-177 от 13.06.2025 г. Директорът е съобразил, че след жалбата е издадено Разпореждане изх. №С250022-137-0003467/04.06.2025г. на главен публичен изпълнител. Съответно е приел, че следва да бъде извършена частична отмяна на ПНОМ с изх. №С250022-022- 0053465/20.05.2025 г. в размер на погасените по давност публични задължения на Г. И. П., които са в размер на 10 016,82 лв., изчислен към 04.06.2025г., за задължения по декларации образец 6 за ДОО, УПФ и здравно осигуряване за период 01. 01.2010 г. - 31.12.2017 г.

В останалата част ПНОМ с изх. №С250022-022-0053465/20.05.2025 г. е прието за правилно и законосъобразно и е оставено в сила до размера на задълженията по изпълнително дело №160146469/2016 г., които са размер на 11 691,87лв. за задължения по декларации образец 6 за ДОО, УПФ и здравно осигуряване за период 01. 01.2018 г. - 31.12.2021 г.

Разпореждане изх. №С250022-137-0003467/04.06.2025г. на главен публичен изпълнител не е било предмет на разглеждане по жалба по административен ред срещу него от директора на ТД

на НАП С. с оспореното пред АССГ Решение № ПИ-177 от 13.06.2025 г.

По делото са приобщени документите от административната преписка и представените от страните.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 7-дневен срок по чл. 197, ал. 2 от ДОПК, от страна, имаща правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореното Решение № ПИ-177 от 13.06.2025 г. на директора на ТД на НАП С. издадено от компетентен орган, предвид разпоредбата на чл. 197, ал. 1 ДОПК. Идентичен извод следва и по отношение на потвърденото с него / в посочената част/ ПНОМ изх. №С250022-022-0053465/ 20.05.2025 г., издадено от главен публичен изпълнител, който разполага с правомощията по чл. 195, ал. 3 от ДОПК.

Проверяваният административен акт съответства на изискването за мотивираност съгласно чл. 197, ал. 1 ДОПК.

Съгласно чл. 196 ал.1 от ДОПК- Постановлението се издава в писмена форма и съдържа:1. името и длъжността на органа, който го издава;2. наименованието на акта, номера и датата на издаването му;3. фактическите и правните основания за издаването му;4. наименованието, идентификационния номер, адреса за кореспонденция и постоянния адрес, съответно седалището и адреса на управление на длъжника;5. размера на публичното задължение и лихвите;6. вида на обезпечителната мярка и имуществото, върху което се налага;7. забрана за разпореждане с имуществото, върху което е наложена обезпечителната мярка;8. пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва постановлението;9. датата на издаване и подписа на органа, който го е издал, с означение на длъжността му.

Съдът споделя извода на решаващия орган за законосъобразност на ПНОМ, който е издаден в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и съдържа посочените в същата норма задължителни реквизити.

Според чл. 195, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания, като обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено. Съгласно чл. 198, ал. 1 от ДОПК Обезпечението се извършва:1. с налагане на възбрана върху недвижим имот или кораб;2. със запор на движими вещи и вземания на длъжника;3. със запор на сметките на длъжника;4. със запор на стоките в оборот на длъжника. Съгласно ал. 2 на текста публичният изпълнител може да наложи няколко вида обезпечения на обща сума до размера на вземането. Неправилно жалбоподателят счита, че не е допустимо налагане на запор върху вземания по банкова сметка, обслужваща кредит в негова полза. Една от предвидените възможности за обезпечаване на публичния дълг е тази по чл. 198, ал. 1, т. 3 от ДОПК, а именно налагане на запор върху сметките на длъжника. Съгласно ал. 3 на същия член законът въвежда забрана за налагане на запор и възбрана единствено върху имуществата по чл. 213 от ДОПК. В тази връзка следва да се вземе предвид, че чл. 213, ал. 1, т. 3 от ДОПК изключва насочването на принудителното изпълнение към „сумите по сметки в банки в размер до 250 лв. за всеки член от семейството“. От друга страна чл. 202, ал. 1 изр.2 от ДОПК гласи - „Подлежат на запор всички видове банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление от длъжника“. Няма пречка и не са налице законови ограничения да бъде наложен запор върху банкова сметка на длъжника, обслужваща кредит на същия, още повече, че съществува възможност по тази сметка да

постъпват и други вземания на длъжника.

В случая жалбоподателят има непогасени публични задължения по чл. 162, ал. 2 от ДОПК, установени с изпълнителни основания по чл. 209, ал. 2 от ДОПК. Налагането на обезпечителни мерки с ПНОМ/ в потвърдената от директора на ТД на НАП част/ е във връзка с гарантиране събирането по изпълнително дело №160146469 от 2016 г. на сума от 11 691,87лв. за задължения на жалбоподателката по декларации образец 6 за ДОО, УПФ и здравно осигуряване за период 01. 01.2018 г. - 31.12.2021 г. Установено е, че са налице изискуеми вземания на държавата, установени по основание и размер, които не са платени доброволно от жалбоподателката, поради което е налице обезпечителна нужда. Обезпечителната нужда в случая е обоснована със затрудненост за събирането на изискуемото и установено публично вземане, поради обстоятелството, че не са предприети действия за погасяване на дълга от длъжника, както и поради обстоятелството, че няма данни длъжникът да разполага с достатъчно активи, които да го покрият.

Съгласно чл. 197, ал. 3 от ДОПК, съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК. Не са налице предпоставки по чл. 197, ал. 3 от ДОПК за отмяна на обезпечителните мерки. Публичните задължения на лицето, за които са наложени обезпечителните мерки, произтичат от подадени от самия жалбоподател декларации, т. е. от изпълнителни основания по чл. 209, ал. 2, т. 2 ДОПК. Жалбоподателят не представя обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, нито предлага замяна на обезпечителната мярка по реда на чл. 199 ДОПК, с което да гарантира събирането на публичните вземания. Спазена е разпоредбата на чл. 195, ал. 7 от ДОПК, според която обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5. Следва да се определи такава мярка, която съответства на обезпечителната нужда на публичния вискател, но и да не обременява прекомерно длъжника. Това следва от един от основните принципи в административното производство - принципа на съразмерност, заложен в разпоредбата на чл. 6 от АПК, приложим в настоящото производство по силата на § 2 от ДР на ДОПК, който е съобразен.

С оглед изложеното оспореното решение е правилно и законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход от процеса и предвид претенцията за заплащане на юрисконсултско възнаграждение, съдът счита че следва да осъди жалбоподателя да заплати на ТД на НАП сумата 200 лв. - юрисконсултско възнаграждение- производството по чл. 197, ал. 2 - 4 от ДОПК е особено производство, различно от производството по обжалване на ревизионните актове, поради което специалната разпоредба на чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК е неприложима, а възнаграждението за юрисконсулт е дължимо на основание субсидиарното приложение на чл. 78, ал. 8, вр. с, ал. 3 от ГПК и се определя по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. И. П., ЕГН [ЕГН], срещу Решение № ПИ-177 от 13.06.2025 г. на директора на ТД на НАП С., в частта с която нейна жалба с вх. №Ж-22-548/03.06.2025 г., по деловодния регистър на ТД на НАП С., срещу Постановление за налагане на обезпечителни

мерки с изх. №С250022-022-0053465 от 20.05.2025 г. издадено от Д. Н. на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., е оставена без уважение, като неоснователна, в частта за наложен заповор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, наоходящи се в ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА АД в размер на сума от 11 691,87 лв.

ОСЪЖДА Г. И. П. , ЕГН [ЕГН], да заплати на ТД на НАП-С. сумата от 200 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК.

СЪДИЯ: